

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRĂREA nr. 13 din 15.01.2020

Dosar nr: 73/2019

Petiția nr: 682/14.02.2019

Petent:

Reclamați:

Obiect: petentul reclamă sancționarea contravențională nelegală de către Inspectoratul Teritorial in Construcții Mehedinți.

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1.

Numele și sediul reclamaților

2.

3.

II. Obiect și descrierea presupusei fapte de discriminare

4. Petentul reclamă faptul că, deși nu a încălcat vreo reglementare specifică, a fost sancționat contravențional nelegal de către Inspectoratul Teritorial in Construcții Mehedinți.

III. Citarea părților

5. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (în continuare O.G. nr. 137/2000), s-a îndeplinit procedura de citare.

6. Părțile au fost citate pentru data de 11.04.2019 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD), cu invocarea din oficiu a excepției de tardivitate pentru faptele întâmplate anterior datei de 14.02.2018 și a excepției de neкомпетенță materială privind acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

7. Prin petiția înregistrată la CNCD cu nr. 682/14.02.2019, petentul arată că, deși nu a făcut nicio construcție ilegală, este sancționat contravențional, în timp ce altă persoană care sparge zidurile de rezistență ale blocului nu este sancționat contravențional de către organele abilitate, prin reclamații., fiind discriminat de mai multe ori în acest sens. Petentul consideră că a fost discriminat în raport cu ceilalți cetățeni, deoarece are coș de fum construit de vechiul proprietar și a fost verificat de nenumărate ori iar cei care au construit

coșuri de fum nu sunt verificați.

Petentul solicită aplicarea amenzii contravenționale, acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării, precum și obligarea părții care a săvârșit fapta să publice, în mass-media, un rezumat al hotărârii prin care se constată săvârșirea contravenției, precum și orice măsură necesară pentru înlăturarea consecințelor faptei de discriminare.

Susținerile reclamațiilor

8. Prin punctele de vedere depuse cu adresele nr.1984/11.04.2019 și nr.2210/17.04.2019, reclamatul solicită admiterea excepției de necompetență materială a cererii privind acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare, precum și excepția de tardivitate pentru faptele întâmplate anterior datei de 14.02.2018 iar cu privire la faptele săvârșite începând cu data de 14.02.2018 invocă excepția lipsei obiectului petiției, considerându-l vădit nefondat raportat la domeniul de aplicare al prevederilor OG nr. 137/2000, sancțiunea contravențională nefiind dispusă pe baza criteriilor prevăzute de art. 2, alin.(1) din OG nr.137/2000 pentru a putea fi considerată discriminare în înțelesul OG nr.137/2000.

9. Referitor la situația de fapt, reclamatul arată că petentul a sesizat la Inspectoratul Județean în Construcții Mehedinți - IJC Mehedinți din cadrul Inspectoratului Regional în Construcții Sud Vest Oltenia - IRC SV Oltenia din cadrul Inspectoratului de Stat în Construcții - ISC, al cărui angajat este reclamatul, sesizarea fiind înregistrată la IJC Mehedinți sub nr.38605/28.11.2016 și repartizată spre soluționare reclamatului.

La această sesizare i s-a comunicat răspuns prin adresa nr.86/04.01.2017, iar numitul I. B. a fost sancționat contravențional cu amendă de 20 000,00 lei prin PVCSC, seria B nr.0003255 din 22.12.2016. Sancțiunea aplicată a fost contestată de acesta la instanța de judecată, respectiv Judecătoria Orșova care prin sentința nr.136/06.04.2017, pronunțată în dosarul nr.7/274/2017, a respins plângerea contravențională. Această sentință a fost schimbată de Tribunalul Mehedinți prin decizia nr.588/03.10.2017 în sensul admiterii plângerii și anularea procesul verbal de contravenție, acesta fiind exonerat de plata amenzii.

10. La data de 30.05.2017 a fost înregistrată la IJC Mehedinți sub nr. 17417/30.05.2017 o altă sesizare formulată de petent, la care s-a comunicat răspuns prin adresa nr.20913/28.06.2017.

Reclamatul arată că el nu l-a sancționat contravențional pe petent, aceasta măsură fiind dispusă de către Primăria municipiului Orșova și contestată la Judecătoria Orșova care i-a admis în parte plângerea și a înlocuit amenda cu avertisment. Tribunalul Mehedinți a schimbat sentința Judecătoriei Orșova și a redus sancțiunea aplicată petentului la 3 000 lei. Petentul a fost sancționat de către Primăria municipiului Orșova pentru contravenția prevăzută de art.26, alin.(1), lit.f) din Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, respectiv pentru că faptele de „împiedicarea ori sustragerea de la efectuarea controlului, prin interzicerea accesului organelor de control abilitate sau prin neprezentarea documentelor și a actelor solicitate”.

11. Prin punctul de vedere depus cu adresa nr.2020/12.04.2019, reclamata solicită admiterea excepției de necompetență materială a cererii privind acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare, precum și excepția de tardivitate pentru faptele întâmplate anterior datei de 14.02.2018. În fapt, reclamata arată că, în urma sesizării adresate de către dl către Inspectoratul de Stat în Construcții Mehedinți (adresa înregistrată sub nr. 14820/09.05.2017) dna a fost desemnata să se deplaseze la domiciliul petentului pentru a

constata temeinicia sau netemeinicia celor semnalate in sesizarea primita de către Inspectoratul de Stat in Construcții.

12. Reclamata s-a prezentat împreună cu domnul inspector de la Inspectoratul de Stat in Construcții Mehedinți si colegii la imobilul cu destinația de locuință aparținând petentului, situat in Municipiul Orșova, Bulevardul 1 Decembrie 1918, nr. 14, scara A, etaj 4, ap. 18 in vederea verificării aspectelor sesizate de către domnul I.B..

Potentul a refuzat sa permită accesul in incinta imobilului atât reclamatei, cat si inspectorului motiv pentru care dl a întocmit procesul verbal de control nr. 17119/26.05.2017 prin care a dispus: „Primăria Municipiului Orșova va urmări respectarea disciplinei in domeniul autorizării lucrărilor de construcții, va efectua controlul cu privire la aspectele sesizate la petitia inregistrata la I.J.C. Mehedinți suh nr. 14820/09.05.2017, si, după caz, va aplica măsurile si sancțiunile ce se impun”, stabilind si un termen limită de aplicare a acestor sancțiuni: 30.06.2017.

Pentru a duce la îndeplinire măsură stabilită prin procesul-verbal de control nr. 17119/26.05.2017, reclamata a procedat la sancționarea petentului cu suma de 5.000 lei întocmind procesul-verbal de constatare si sancționare a contravențiilor nr. 6593/26.05.2017, împotriva acestui proces-verbal petentul depunând contestație la instanța de judecată.

Prin Decizia nr. 224/2018 pronunțată in Dosarul nr. 594/274/2017, Tribunalul Mehedinți a dispus in mod definitiv reducerea amenzii de la 5.000 de lei la 3.000 lei stabilind însă că fapta există si petentul este vinovat de săvârșirea acesteia; fiind însă prima abatere, instanța a stabilit cuantumul amenzii la minimul legal prevăzut de art. 26 alin. 1 litera f) din Legea 50/1991.

Având in vedere că sesizarea petentului are la bază tocmai faptele care au făcut obiectul procesului verbal de control întocmit de către inspectorul din cadrul Inspectoratului de Stat in Construcții Mehedinți si procesului verbal nr. 6593/26.05.2017, fapte privitoare la care instanța de judecata a stabilit definitiv ca exista si au fost săvârșite de către petent, reclamata apreciază că nu se poate pune in discuție existența vreuneia din formele de discriminare prevăzute de art. 2 alin 1 din OG 137/2000.

V. Motivele de fapt și de drept

13. O.G. nr. 137/2000, la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restrictie sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

14. Art.20, alin.(1) din OG nr. 137/2000 prevede că persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei.

Art 27 din OG nr. 137/2000, prevede că persoana care se consideră discriminată poate formula în fața instanței de judecată o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun.

15. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991; Hoffman împotriva Austriei, 23 iunie 1993, Spadea și Scalabrino împotriva Italiei, 28 septembrie 1995, Stubbings și alții împotriva Regatului Unit, 22 octombrie 1996).

16. În hotărârea dată în cazul Thlimmenos împotriva Greciei din 6 aprilie 2000, CEDO a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

Având în vedere cele menționate, Colegiul Director va admite excepția de necompetență materială a cererii privind acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare, precum și excepția de tardivitate pentru faptele întâmplate anterior datei de 14.02.2018, potrivit art.20 alin 1 din O.G 137/2000.

Referitor la excepția lipsei de obiect ridicată de reclamatul Colegiul Director o va respinge, domeniul de aplicare al O.G 137/2000 extinzându-se asupra oricărei situații în care sunt încălcate drepturile și libertățile fundamentale ocrotite prin acest act normativ.

În ceea ce privește faptele sesizate, Colegiul director va reține faptul că petentul nu a indicat vreunul din criteriile menționate la art 2 alin.1 din O.G 137/2000 iar administrarea materialului probator nu a avut ca rezultat identificarea unui asemenea criteriu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Se respinge excepția lipsei de obiect, domeniul de aplicare al O.G 137/2000 extinzându-se asupra oricărei situații în care sunt încălcate drepturile și libertățile fundamentale ocrotite prin acest act normativ.
2. Se admite excepția de tardivitate pentru faptele întâmplate anterior datei de 14.02.2018, potrivit art.20 alin 1 din O.G 137/2000.
3. Nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare (lipsă criteriu)
4. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților:

- a
- b).
- c).

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENCZ – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA – Membru

Data redactării: 15.01.2020

Redactată și motivată: L.G. și M.M

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.